

Въ Вашингтонъ, столицата на Съединенитѣ щати, владѣе уплаха. Въ началото на априлъ 1935 год. цѣли 2 дни всички учреждения сж били затворени. Прахъ и пѣсъкъ се носѣли навсѣкжде. Тѣ прониквали вредъ и правѣли пишушитѣ машини негодни за работа; влизали въ телефонитѣ и въ зжбитѣ на чиновницитѣ и покривали книжата и държавнитѣ документи. Столтѣ и писалищната ма̀са на най-голѣмия човѣкъ въ Съединенитѣ щати, президента Рузвелтъ, били покрити съ нѣколко прѣста прахъ, най-добрата земя на Щатитѣ.

Изъ цѣлата страна разгласявали молбата на президента къмъ всички земеделци въ Америка, въ която се казвало: „Назадъ къмъ изпитаното земедѣлие на Европа!“ Всички срѣдства на държавата сж поставени въ разположение на хората, които сж натоварени да се борятъ съ стихията. Грамadni разсадници развѣждатъ треви, чиито семена наново ще се хвѣрлятъ въ земята, за да се създаде нова изкуствена прерия. Хиляди работници работятъ въ тѣхъ, и едва подиръ 5 години ще има достатъчно семе, за да се засѣе само една малка частъ отъ пустинитѣ. А за резултатитѣ ще трѣбва да се чака още 5 години. Ще чака ли обаче пустинята толкозъ години, и нѣма ли да нападне останалитѣ части на континента — това никой не знае. Милиони малки дрѣвчета се разнасятъ по оголѣлитѣ хребети на западнитѣ и северни планини. Цѣлъ народъ работи за възстановяване на старитѣ пресушени езера и блата, харчатъ се грамadni срѣдства за да се върне народътъ назадъ къмъ онова, което природата на времето е създала.

Ще може ли човѣчеството да спаси Америка отъ тази участъ? Нѣма ли една нова Сахара да погълне цѣвтѣщитѣ американски градове? Това никой не знае.